

det er en farlig Vei at komme ind paa. — Under Sagens 2den Behandling fremkom der en Udtalelse fra den ærebe Landssthingsmand for Bornholm (Somme) angaaende en Omredaktion af den nye § 1, idet han mente, det vilde se bedre ud, om den blev redigeret noget anderledes. Det vil ses, at § 1 indeholder to Bestemmelser, dels om en Ret for Enhver til uden Hensyn til sin Formuesforfatning at fordrø sig tagen under Kur paa offentlig Regning, dels en Forpligtelse for enhver Smittet til at sørge for sin Helbredelse enten for privat eller offentlig Regning. Det ærebe Medlem udtalte, at det vilde være smukkere og mere stemmende med Lovforslagets Karakter, om den sidstnævnte Bestemmelse blev fat først; men dette vilde foranledige en hel Omredaktion af hele det første Stykke og navnlig give nogle Vanffeligheder ved Hensyn til Slutningen af Stykket, saa Udvalget har ikke troet, at der var tilstrækkelig Anledning til at foretage nogen Forandring, navnlig da Sagen jo ikke har nogen praktisk Betydning. Dertil kommer, at den ene Foranstaltning egentlig ligesaa meget som den anden kan siges at være et Bærn mod Smittens Udbredelse. Forslaget handler jo om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse, og man kan godt sige, at det, at tilbyde Enhver uden Hensyn til hans Formuesforfatning offentlig Kur, er en ligesaa vigtig Forholdsregel i denne Henseende som den anden, at paalægge ham den omtalte Forpligtelse. Det er altsaa ingenlunde, fordi man ikke har indset, at denne Bemærkning fra det ærebe Medlems Side havde sin Berettigelse, at man ikke har foretaget Forandringer, men det vilde, som sagt, have sine Vanffeligheder, og man vilde maafee derved komme ind paa Forhold, som kunde give f. Ex. den ærebe 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Estrup) Anledning til flere Bemærkninger om dette Stykke, hvorfor vi have troet at burde blive staaende ved det, som det var.

Formanden: Egentlig foreligge jo kun de stillede Vndringsforslag til Forhandling, men jeg finder det meget naturligt, at den ærebe Ordfører har fundet Anledning til at forklare Grunden til, at der ikke er stillet Vndringsforslag i den Retning, som den ærebe Landssthingsmand havde berørt.

Justitsministeren: Derfom det forholdt sig, som af den ærebe Ordfører udtalt, at man havde Grund til at frygte for, at de af ham omtalte 30 Procent vilde frabede sig eller rettere protestere imod Løgeundersøgelse, vilde jeg indrømme, at der var Anledning til at være mere betænkelig ved at afgjøre Sagen, saaledes som af mig foreslaet; men det forekommer mig, at hans Slutning her ikke rigtig holder Stik. Ivertimod antager jeg, at man maa være berettiget til at

gaa ud fra, at de Fruentimmer, som virkelig ere i en saadan Tilstand, at det kunde være ønskeligt, om de bleve underkastede en Løgeundersøgelse og derefter bleve indlagte paa et Sygehus, selv vilde føle sig opfordrede til at underkaste sig en saadan Behandling, navnlig naar det store Straffeanvar, hvorfor de udsatte sig, hvis det senere skulde vise sig, at de havde været angrebne af Sygdommen og dog ikke desto mindre fortturede i den Levevis, man har dem mistænkt for, alvorlig betydes dem. Dertil kommer, hvad man vistnok vil erkende for en praktisk rigtig Bemærkning, at de paagældende Fruentimmer af flere Grunde vilde være opfordrede til at staa paa en saa god Fod med Politiet som vel muligt; jeg negter ikke, at jeg vilde anse det som et Bevis paa, at vedkommende Politimester ikke ret forstod at hævde sin Stilling ligeoverfor disse Fruentimmer, hvis han ikke skulde kunne bewirke, at de underkastede sig en Løgeundersøgelse, naar Omstændighederne vare saadanne, at der var al mulig Grund til at ønske en saadan iwerkfat.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen om de stillede Vndringsforslag, og man gik til Afstemning, hvorved

Vndringsforslag af Justitsministeren til § 2:

§ 2, næstsidste Linie, efter „tillige“ tilføjes: „, forsaavidt hun dertil giver sit Samtykke eller hun vedgaar at have søgt Ehverv ved Utugt.“

vedtoges med 30 Stemmer mod 16.

Derved forfaldt Forslaget til samme Paragraph af Udvalgets Mindretal.

Dernæst fattes Sagen i sin Helhed under Forhandling.

Fæsen: Efter hvad jeg udtalte ved Sagens 2den Behandling, og efter den Afstemning, der nu har fundet Sted med Hensyn til et Punkt, som jeg anser for at være af overveiende Vigtighed ved den hele Sag, vil det ikke forundre Nogen, at jeg nu maa erklære at ville stemme imod Loven.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, fattes Lovforslaget (se Tillæg C Sp. 43 ff.) under Afstemning og

vedtoges med 39 Stemmer mod 4.

Rettelser.

Sp. 405, Lin. 1 f. n.: „Kjælden“ læs: „Kjølen“.
— 413, Lin. 7 f. o.: „Bagfløden“ læs: „Bakken“.